

Mnogovrstne novice.

* **Grozovita nesreča v Švici pri Cugskem jezeru.** V torek in sredo minulega tedna zadela je mesto Cug poleg jezera istega imena grozovita nesreča, po kateri je bila uničena dolga vrsta lepih hiš, paviljonov in vrtov imenovanega mesta in je poginilo mnogo ljudi. — O tej nesreči se piše:

V srednjem okrožji novega nabrežja, ki so, kolikor jih je dosedaj zgradenih, stale 120.000 frankov, opazovale so se uže več dni večje in manjše razpoke, katere so izrekoma v torek popoldne postajale večje. Ob 1/2 3. uri popoldne prikazavali so se na tem mestu jezera na vrhu večji mehurji z dna prihajajoči, zid dobil je poče, unanji del nabrežja se je razklal ter se je za blizo pol čevlja odločil. Naenkrat zginje en del nabrežja in ž njim novonasutega brega v širjavi 30 čevljev in dolžini 80 čevljev. Potem pokazale so se tudi v bližini mesta razpoke.

Daleč okrog spraznile so se hiše, ker se je bilo bati daljnih udorov. Kmalu potem zahrumi z novega in pogrezne se lopa za ladije, obljudena hiša in mala kočica, s temi vred približno 40 čevljev zemlje. Vrvi od parobrodov pretrgale so se na mah in brodovi so zdrčali po jezeru 50—100 metrov daleč. Ob 7. uri zvečer začelo se je zopet pogrezovati tako, da je več hiš spodnje vrste in pa unanjega predmestja zginilo pod zemljo. Nekdo, ki je bil tam, pripoveduje, da je zaslišal pokanje v lesenih kočah in je potem urno odskočil, komaj je bil memo neke hiše, pa ko se ozre nazaj, videti bila je uže sama streha iz jezera ven, gugalo se je uže tudi zidovje drugih hiš in ko se je tečeč odmaknil nekoliko dalje ter pogledal nazaj, bile so uže vse one hiše zginile. — Ko se je vršila največja nesreča, bila je večina ljudstva po opravkih na polji, sicer bi jih bilo 100 do 150 gotovo poginilo.

Zginila je cela vrsta hiš brez vsacega sledú, na površji vode videti je le kaj lesovine in hišne oprave.

Ob 11. uri tikoma pred prihodom Gothardskega vlaka nastalo je tretje pogreznenje. Zopet pogreznile so se v jezero tri hiše in zopet je poginilo nekaj ljudi. — Štirideset hiš in približno 30 oseb potopljenih je v jezeru, 50 do 100 oseb pa se pogreša.

Ko so zvečer ob 7. uri ljudje reševali svoje imetje ter nakladali na vozove, da bi je odpeljali, začel se je na enkrat voz pogrezati. Trije možje bili so na njem. Eden takoj zakliče: Bežite! bežite! Vsi trije skočijo raz voza in jim je bilo mogoče z večino navzočih rešiti se. Mizar v Luzernu rešil se je s skokom z družega nadstropja svoje hiše, drugi, ki se je ob 4. uri z veliko silo rešil na čolnu, bil je ob 7. uri v svojem stanovanju ter se je le s skokom s prvega nadstropja mogel rešiti. Dva učenca gimnazije in dva kapucina našla sta pri reševanju drugih svojo smrt.

S prvo pomočjo bila je popoldne na mestu nagloma osnovana pomočna družba, katera je branila ljudem, hoditi tje, kjer je bila nevarnost. — To je pripustilo, da se je iz nekaterih hiš, ki so bile v nevarnosti, rešila živina in hišna oprava.

Popoldne prišli so podčastniki, prišedši z Luzerna, na pomoč. Kasneje sklicala se je požarna bramba, ki je ceste zasedla in pomagala prazniti hiše, drugi so s čolni iskali ponesrečene. Kakor hitro pa se je pri še stoječih hišah pokazala nevarnost, pozval jih je klic poveljnika tje na pomoč. — Ko je po 7. uri nevarnost naraščala, pozvalo se je na pomoč vojaštvo, katero je ob 1/2 11. uri stopilo na mesto požarne brambe.

Naši dopisi.

Z oklopnice „Don Juan d' Avstria“ sred jadranskega morja dne 7. julija. — Vojna mornarica naša imela je včeraj in prejšnje dni lepe svečanosti. Več dni uže imela je mornarica svoje vaje po različnih krajih jadranskega morja, ki so se po izreku strokovnjakov dobro obnesle. Po prihodu cesarjevem v ponedeljek jutro vršila se je večina dotičnih vaj v bližini Pulja. Krasne so bile izrekoma ponočne vaje mornarice v zvezi s pešci na suhem v torek večer, ki so trajale do 11. ure.

Vojnim brodovom bil je dvojnati nalog, braniti se zoper torpedne čolne in ob enem tudi naskočiti trdnjavo Tegetovo na suhem. — Zoper prve čolne varovala se je mornarica tako izvrstno, da ji ni jeden čoln mogel priti blizo; enako posrečil se je naskok na trdnjavo na suhem. V obče hvalila se je naša — primeroma mala pa dobro izurjena mornarica enako gledé spretnosti brodov, kakor gledé poguma in izredne izurjenosti mornarjev.

Včeraj, v sredo dopoldne, vršil se je slovesen krst in drčanje v morje novo izdelanega velikana, stolpove oklopnice „cesarjevič, nadvojvoda Rudolf“, kateri je bil na drobno popisan v zadnjem Vašem listu.

Na levi strani broda, pod streho obširnega prostora na bližnjem otoku oljik, pripravljene so bili trije odri za goste, med 1. in 2. pa šotor za cesarja. Pred 10. uro odpeljal se je cesar s svojega broda „Miramare“, kar je naznanjal strel topov na bližnjih vojnih brodovih. Točno ob 10. uri prišel je na slavnostni prostor cesar in na svoji strani kumico-namestnico nadvojvodico Marijo Terezijo, z mnogobrojnim spremstvom vojaških in civilnih dostojanstvenikov. — Slovesnost sama pričela se je z blagoslavljanjem novega broda, kateri posel je izvrševal mornarski škof Račić z asistenco 5 duhovnikom tikoma pred cesarjevim šotorom.

Potem začeli so delavci arsenala spodbijati in odstranjevati opore novega broda, kar se je zvršilo na obeh straneh enakomerno v primeroma kratkem času. Ko so bile te priprave dognane, podal se je poveljnik mornarice baron Sternek v šotor cesarjev, ter ga je v daljnem nagovoru prosil dovoljenja, da se sme novi parnik, po dovoljenji cesarjevem krščen na ime cesarjevičevo, spustiti v morje.

Cesar dovolil je to v primerno daljem govoru. Potem pa je nadvojvodica-kumica izrekla krščevanje v imenu cesarice, potem pa je pritislila na tje napeljšano električno zvezo tako, da je zadej vstric sidra obešena šam-